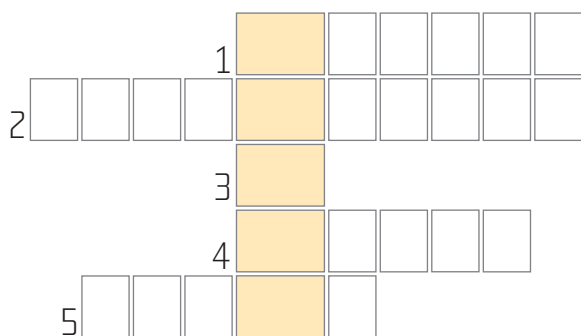
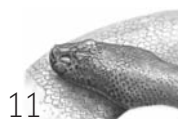
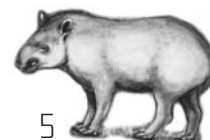
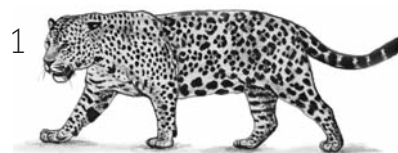
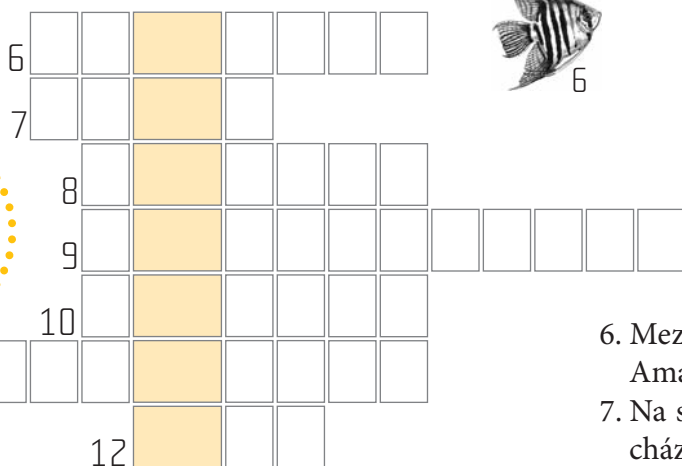

Kdo by nechtěl v takové zimě, která venku panuje, utéci do tropů? Přijdete-li do brněnské zoo, můžete se schovat do tepla pavilonů a kochat se pohledem na exotická zvířata z různých kontinentů. Dokážete odhalit, kterému světadílu budou patřit následující čtyři strany? Všimněte si, že všechna stvoření, na která se v křížovce ptáme, žijí právě v této části světa!

Odpověď najdete v tajence.

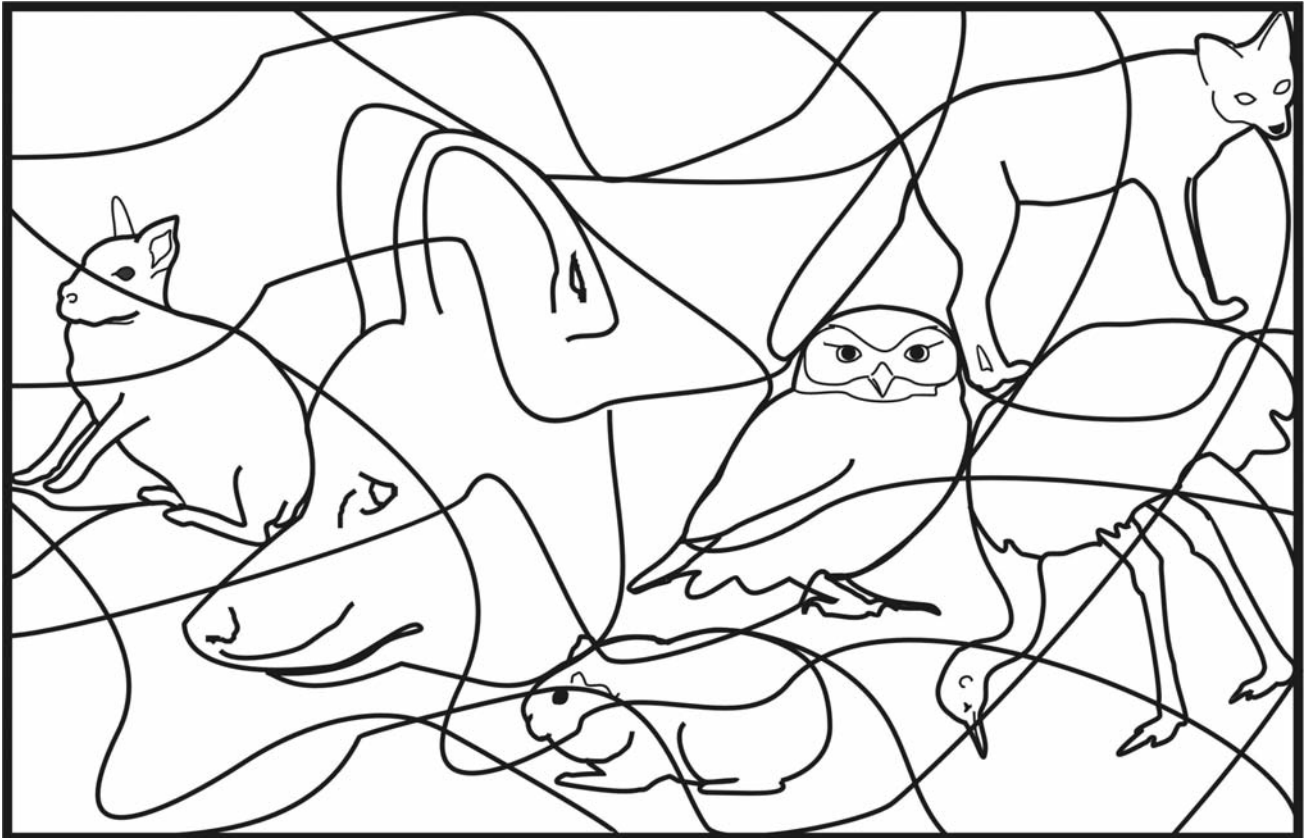

1. _ _ _ _ _ je největší kočkovitá šelma tohoto kontinentu, ale ne na světě. Její srst je tmavě žlutá s kruhovými skvrnami. Stejně se nazývá i luxusní značka automobilů.
2. Každé z očí této ryby je vodorovně rozdělené na dvě poloviny. Může se tak dívat zároveň nad hladinu, kde pozoruje případné nebezpečí, ale i pod hladinu, kde hledá potravu. Tráví u hladiny převážnou většinu života, od toho je odvozen i její český název.
3. Ž!
4. Má pohyblivý a protažený čenich. V Zoo Brno se jeho výběh nachází u spodní točny vláčku. Jeho druhový název je červený.
5. Tento velký kopytník má pohyblivý protažený čumák, který tvoří krátký chobůtek. Žije především v pralesích, v dospělosti je šedý, ale v mláděm věku má pruhované zbarvení.
6. Mezi akvaristy velmi oblíbená ryba žije v řece Amazonce, jak zní její název?
7. Na svazích a náhorních plošinách And se prochází stáda odolných býložravců. Zdejší domorodci tento druh i zdomácněli a chovají jej nejen pro výživné mléko, ale především velmi jemnou a hřejivou vlnu.
8. Velký, zelený a často chovaný ještěr. Samci mají na krku volnou kůži. Ve městech tohoto kontinentu žijí synantropně, v blízkosti člověka, jako u nás třeba holubi.
9. Malou a velmi jedovatou žábu naleznete v pralesích, podle toho se i jmenuje. Díky tomu, že jejím jedem potírali své šípy zdejší indiáni, říká se jí také šípová žába.
10. Tato krvelačná ryba je známá proto, že vyskytuje-li v hejnu, žádná kořist jí není malá.
11. Jak se nazývá nejmohutnější had na světě? Žije v prostředí velkých řek.
12. Hned tři největší druhy papoušků schopných letu mají toto rodové pojmenování. Jejich druhová pojmenování jsou: hyacintový, zelenokřídlý a ararauna.

Hledej a najdeš! Mimikry, jak se říká maskovacímu zbarvení u živočichů, ti to ale výrazně ztížily! V otevřených a rozlehlých pampách, kde nebezpečí číhá za každým rohem, je to ale velká výhoda.

Kolik ze šesti zamaskovaných zvířat dokážeš najít?

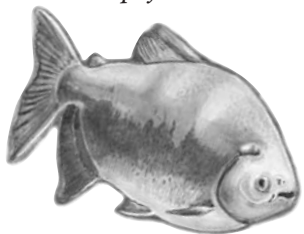
Nápověda: Hledejte morče divoké, maru slaništní, psa pampového, sýčka králičího, vlka hřivnatého a nandu pampového.

V předchozím obrázku se vám schovávala zvířata v přírodním prostředí, protože jsme v časopise, schovali jsme vám názvy živočichů Jižní Ameriky mezi písmena. V osmisměrce se tak dozvíte originální názvy zde žijících živočichů vycházející většinou z původních domorodých pojmenování.

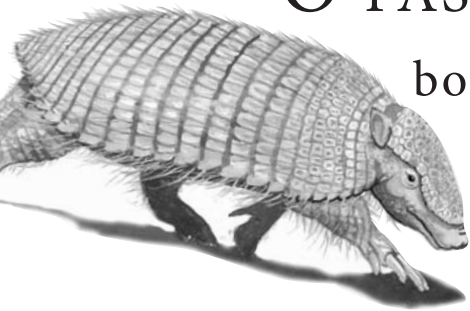
kolosoma
kapybara
kynkažu
margay
kuandu
mara

Y	Z	F	N	Y	B	O	V	R	U
Z	J	A	K	H	F	P	H	W	K
M	D	G	M	K	T	T	G	A	U
C	A	V	Y	O	R	O	P	T	D
S	S	R	M	T	S	Y	V	Z	N
F	A	D	G	A	B	O	N	J	A
I	T	U	G	A	R	O	L	A	U
O	J	L	R	Y	Y	A	Q	O	K
U	P	A	Q	P	N	O	I	K	K
Y	K	Y	N	K	A	Ž	U	U	A

O PÁSOVCI, KTERÝ SE NAUČIL ZPÍVAT

bolívijská lidová pohádka, redakčně upraveno

Za širokou řekou, malebnými tůnkami a sedmero padlými starými stromy žil malý . Miloval hudbu víc, než cokoliv na světě a jeho jediným přáním bylo naučit se zpívat tak krásně, jako to umí jiná zvířata.

Jednoho večera si šel sednout k rybníku a poslouchal, jak na sebe volají .

„Jak já bych si přál umět zpívat tak hluboko, jako to umíte vy! Nemohly byste mě to naučit?“ poprosil . Žáby však propukly ve smích: „Nebud' hloupý! Každý přeci ví, že pásovcí zpívat neumí!“

 chtěl na chvíli složit hlavu pod stromy, v tom se zaposlouchal do symfonií .

Po chvíli se zamyslel a ptá se: „, kdybych já tak uměl zpívat tak jako vy! Nemohli byste mě to naučit?“ se ale začali popadat smíchy za břicho: „To jsem v životě neslyšel, že by zpíval. Každý přeci ví, že zpívat neumí!“

Chudák malý se odebral na kraj města, kde bylo čistě slyšet zpěvu a kolibříků, které měl tak rád. Dokázal by je poslouchat hodiny a přitom doufat, že jednoho dne bude umět zpívat tak nádherně jako oni.

Náhle mu do uší zabloudila píseň kanáreků od místního obchodu, nu vydal se k němu.

Z písní byl celý oněmělý: „, co já bych za to dal, abych mohl umět zpívat jako vy, prosím, naučili byste mě to?“ Zažil ale stejné posměšky a zklamání jako u rybníka.

Skoro se v slzách dával na odchod, když v tom ho zastavil slavný hudebník, majitel klece s : „Vydrž chvíli, mohu ti být nápomocný, ale budeš muset vyčkat dlouhý čas.“

 byl tak nadšený, že i když byl netrpělivý, byl by vydržel cokoliv, jen aby mohl umět krásně zpívat. Muzikant tedy pravil: „Pomohu ti, budeš do světa pouštět tu nejkrásnější hudbu, takovou, kterou nejvíce miluješ. Musíš ale vyčkat až do své smrti. Jsi krásné stvoření a byla by škoda celý život promarnit. Přitom můžeš den co den poslouchat a užívat si zvuků přírody, , kolibříků, a dalších lesních zpěváků. Vrať se ke mně na sklonku života.“

Okouzlený s hudebníkem dlouze hovořil. Od toho dne ale věděl, že život se má žít, ne přežít. Užíval si každé chvíle, kdy se mohl kochat krásou písní a zpěvů. Prožil spokojený a plnohodnotný život v pralese s úsměvem na tváři.

Když již cítil, že jeho život dlouho pokračovat nebude, vrátil se za hudebníkem, kde skončil. Hudebník jako čestný muž a přítel svůj slib dodržel. Z pásovce krunýře vyrobil malou harfu s velkým zvukem, která hladila po sluchu. Cestoval s ní po celém širém světě, vystupoval na těch nejlepších scénách. Ohromil s ní desetitisíce lidí, ale nejradši na ni hrál sám u rybníka pod stromy, kde na pásovce vzpomínal. Na harfu hrál ty nekrásnější tóny, které jen zahrát mohl. Když přišel poprvé, na hudebníkovi mohly a oči nechat a jen těžko uvěřili: „ se skutečně naučil zpívat!“

Když hrál před obchodem, i bledla pera závistí: „ zpívá nejkrásněji na celém širém světě! Neuvěřitelné, ale tak krásné!“

A tak , i přes nepřázeň svých vzorů, dosáhl svých přání a jeho hlas byl nejobdivovanější na celém světě.

